

SELDI GULLUR

TIL SULTANIN AV OMAN

HÓAST HANN ER FØDDUR Í **NEW YORK** OG VAKS UPP SÍNI FYRSTU **SEKS** ÁR Í **LOS ANGELES** OG KEYPMANNAHAVN, SO KALLAR **CHRISTIAN NAGATA** SEG FYRI KLAKSVÍKING OG **FØROYING**. MEST SUM AV **TILVILD** ENDAÐI HANN Í **FØROYUM** SUM PARTUR AV »**FERÐAGÓÐSI**«, TÁ **FOSTURFORELDRINI** FLUTTU **HEIM**. OG HÓAST HANN OG FAMILJAN **UPPARBEIDDU** EINA SUKSEFULLA **FYRITØKU** Í LOS ANGELES, FØRDI **HEIMLONGSULIN** HJÁ SERLIGA **KONUNI** TEY AFTUR TIL **FØROYA**, HAR HANN ER STJÓRI Í EINUM STÓRUM **SAMTAKI** INNAN KT- OG **SAMSKIFTI**

SAMRØÐA

Leo Poulsen
leo@sosialurin.fo

Vit kenna hann best sum stjóri í Nema, og seinastu tíðina helst enn betri sum stjóra í Prentmiðstöðini, men tað er mest sum av tilvild, at Christian Nagata endaði í Føroyum í sínari tíð.

– Eg eri føddur í New York. Mamma mín er dansk og pápi mín japanari, harav útsjóndin, sigur Christian Nagata.

Fyrstu árin pendlaði mamman millum Keypmannahavn og Los Angeles, har mamman arbeiðir við filmsgerð.

Hon er filmsframleiðari, og pápi mín fæst eisini við lýsingarfilmar og tilíkt. Tað var nokk ikki altíð so lætt at taka sær av einum lítlum smádreingi, samstundis sum mamma var fult upptikin við arbeiði sínum, og tí endaði tað við, at eg var eftir í Keypmannahavn, har Agnar og Evy á Dul passaðu meg, sigur Christian Nagata.

Agnar og Evy á Dul vóru ung tá, kanska um 20-21 ára aldur, og tey tóku øll fyra systkinini í pleygu.

– Eg eri væl yngstur. Og so hendi jú tað, at Agnar fekk arbeiði heima í Føroyum, og tá var jú neyðugt at flyta til Klaksvíkar. Hini trý systkinini vóru sum nevnt væl eldri, og eg haldi, at eg bara flutti heim til Føroya við sum okkurt slag av ferðagóðsi, sigur Christian Nagata.

Hetta var í 1974, tá Christian var seks ára gamalur.

– Eg havi ofta hugsað um tað seinni,

at eg var yngstur av børnunum hjá mínum biologisku foreldrum, men gjørdist elstur av børnunum hjá mínum fosturforeldrum, sigur Christian Nagata.

Men hóast hann er føddur í New York og uppvaksin fyrstu árin har og í Keypmannahavn, er hann ikki í iva um sín samleika.

– Agnar og Evy á Dul eru míni foreldur, og eg eri klaksvíkingur og føroyingur, sigur Christian Nagata.

Byrjaði tíðliga

Hann hevur altíð verið tilvitaður um, at hann var ørvísi enn hini børnini.

– Eg minnst eina hending, tá eg fór at ganga í skúla í Ósaskúlanum, at eg varð kroystur upp í ein krók í skúlagarðinum av hinum børnunum, sum stóðu í ein runding og hugdu eftir mær. Eg var jú hesin lítli, klæni asiatin við teimum skeivu eygunum, svarta hárinum og brúnu húðini, og tað var ikki nakað, ið klaksvíksbørn vóru von við, sigur Christian Nagata.

Hann var ógvuliga rokaligur sum smádrongur.

– Eg byrjaði tíðliga at arbeiða. Áhugin fyri fiski og sjógvi var stórir, so eg var ikki rættiliga gamal, tá eg byrjaði at egna hjá útróðrarbátunum, sigur Christian Nagata.

Sum drongur og hálvvaksin hevði hann ein heilt greiðan dreym.

– Eg elskaði sjógv, fisk og sjólvíð, so eg var heilt avgjörður um, at eg skuldi gerast skipari, sigur Christian Nagata.

Hann fekt við nógv ymiskt, og umframt at egna umvældi hann súklur og starvaðist eisini eina tíð í handlinum Heygabúðin í Klaksvík.

– Tú kanst siga, at uppvøksturin gekk við at fáa skúlan aftur um bak, sigur Christian Nagata.

Men hóast fólkaskúlin gjørdist fortíð, so brast dreymurin um at gerast skipari.

– Eg fekk ein diskusprolaps, og bleiv skurðviðgjörður í februar 1984, júst fyltur 15. So tú kanst siga, at fiskidreymarnir fóru í fiski, sigur Christian Nagata.

Eftir lokna skúlagongd arbeiðdi hann so eitt ár í handli og eitt ár hjá Grannskoðara.

– Tað var hjá Impact, ið Jógvan Sundstein tá átti, sigur Christian Nagata.

Hitti konuna á Kgl. Bókasavninum

Í 1989 tók hann so ta avgerð, at fara niður til Keypmannahavnar at lesa.

– Og tað fór eg við teirri avgjördu sannføring um, at eg ongantíð fór at koma aftur til Føroya. Eg var troystur av manglandi ambitionum og vantandi politiskari stýring, sigur Christian Nagata.

Aktivur, sum hann altíð hevur verið, arbeiðdi hann við síðuna av lestrinum.

– Eg fekk starv í Unibank, ið nú eitur Nordea, og endaði sum leiðari av eini deild, ið menti KT-skipanir. Eisini arbeiðdi eg nógv í Føroyingahúsinum við føroyingum, sigur Christian Nagata.

Hetta nógva arbeiði gjørdi, at leygardagurin varð lagdur av at gera heimaarbeiði.

– Og tað fór fram á Kongiliga Bókasavninum, og tað var júst har, eg hitti

konu mína, Elina Winther Poulsen, ið gjørdi sín juralestur lidnan, sigur Christian Nagata, sum sjálvur er útbúgvinn cand.merc.aud.

Eftir lokna útbúgving gjørdi tey bæði so av, at royna eydnuna í USA.

– Vit høvdu júst tá fingið okkara annað barn, og eg seldi tað mesta, sum eg átti, eitt nú bilin og íbúðina, og so lögdu vit til brots. Onkrar stólar og líknandi sendi eg til Føroya, men tað var meira ein gestus, tí vit vóru sannførd um, at vit ongantíð skuldu aftur til Føroya, sigur Christian Nagata.

Tey fluttu so til Los Angeles, og at tey vóru til reiðar at bróta burtur úr nýggjum vísir best, at tey bert høvdu átta flytikassar við sær.

– Vanliga verður sagt, at tá tú flytir á slíkan hátt, brúkar tú 16 flytikassar fyri hvørt fólk. Vit høvdu átta tilsamans, so tað var avgjört fyri ikki at koma aftur, at vit fluttu, sigur Christian Nagata.

Byrjaði urafyrirøku

Í Los Angeles finst eitt grannalag, ið er bygt upp við tí serliga endamáli, at hýsa filmsfólki, ið eru í Hollywood eina tíð til onkra uppgávu.

– Vit vórðu innkvarterað í einum av hesum íbúðunum, inntil vit funnu okkara egna. Og vit vóru spent at royna eitt heilt nýtt lív og heilt nýggjar avbjóðingar, sigur Christian Nagata.

Tað var sjálvandi ein stór umvelting, at flyta úr kalda og gráa Keypmannahavn til summer og sól 365 dagar um árið.

– Vit búðu so í Los Angeles, men arbeiðdu í Beverly Hills. Tað var ikki